

Týlové zabezpečení armádní obranné operace

Generálmajor Josef Slabý

Řešit otázky týlového zabezpečení armádní obranné operace znamená zhodnotit především charakteristické operační rysy, které budou rozhodujícím způsobem ovlivňovat organizaci a činnost týlu. Jde o tyto operační prvky:

Obranná operace bude dočasný operační jev v rámci frontové útočné operace. To je pro týl velmi závažná skutečnost, protože hlavní úsilí frontu bude zaměřeno ve prospěch útočících vojsk; armády přecházející do obrany se bude dočasně týl v těchto oblastech týlové činnosti, které by mohly narušit nebo zdržet rychlý přechod vojsk armády do útoku a tím ohrozit tempo nebo i pokračování frontové útočné operace. Armáda při přechodu do obrany musí se spoléhat ve většině případů na vlastní zdroje a zabezpečit přechod do obrany vlastními prostředky bez vyčerpání pomoci frontu.

Dočasnost obrany bude od týlu vyžadovat zabezpečení obranné operace se současným vytvářením příznivých materiálních a zdravotnických podmínek k zabezpečení přechodu svazků do útoku.

Materiální a zdravotnická pomoc týlu frontu bude záviset na místě a úloze armády ve frontové operaci a bude nutná zejména v doplnění zásob, ve zdravotnickém zabezpečení a v opravářské činnosti (zejména při středních a zčásti i generálních opravách).

Do obrany může armáda přecházet jen částí sil (některými svazky), nebo všemi silami v celém svém pásmu činnosti. Organizaci týlu bude nutné přizpůsobit potřebám obrany buď v celém útočném pásmu armády nebo jen na některém směru, u některých svazků.

Přechod armády do obrany nemusí být v celém pásmu současný. Při útočné činnosti na směrech může armáda v době, kdy je nutné řešit úkol obranou, částí sil ještě útočit, částí sil odrážet nepřátelský úder, popřípadě částí svých sil obkličovat nepřítele a současně ve vlastním týlu bojovat s nepřátelskými výsady. Různá bojová činnost vyžaduje nepřetržitou poho-

tovost týlu, vyžaduje udržívat od samého zahájení útočné operace (podmínky pro organizaci a součinnost týlu v obraně se totiž vytvářejí již v předchozí útočné operaci) zásoby materiálních prostředků na stupních vojskového i armádního týlu (i v předsunutých částech týlu frontu) na stanovené či předepsané výši a dále, udržívat nepřetržitě a bezprostředně za vojsky dostatečné zálohy týlových útvarů a zařízení. Toto opatření ve spojitosti s plnou pohyblivostí vojskového a armádního týlu a s jeho vybavením dostatečným počtem automobilních dopravních prostředků, umožňuje bezprostředně reagovat na jakoukoli situaci a manévry vojsk.

Přechází-li armáda do obrany v důsledku neúspěšného průběhu střetného sražení nebo v důsledku odrážení mohutného protiúderu nepřítele, nebo konečně v důsledku změny rozhodujícího směru činnosti frontu, nemusí být po týlové a materiální stránce plně vyčerpána. V tom případě zabezpečení přechodu vojsk do obrany nemusí pro týl vyvolat zvlášť obtížnou situaci. Půjde především o plné využití stávajících materiálových zdrojů a účelnou organizaci týlu k zabezpečení obrany.

Pro týl bude mnohem složitější, přechází-li armáda do obrany v důsledku snížení bojeschopnosti vojsk a týlu jadernými údery nepřítele a v důsledku značných ztrát techniky a materiálu. Zde půjde především o rychlý manévry zbylými materiálními prostředky (od svazků na pasivních úsecích k svazkům na směrech aktivní bojové činnosti) a v dalším o doplnění vojsk za pomoci frontového týlu.

Pro týl bude nejsložitější situace, kdy část předsunutých sil frontu bude dočasně oddělena od hlavních sil rozsáhlým pásmem zamoření a předsunuté síly nemají předpoklady úspěšně pokračovat v útoku. Předsunuté síly musí dočasnou obranou udržet prostor a časově zabezpečit překonání zamořeného prostoru hlavními silami frontu a pak spolu s nimi pokračovat v útoku. V této situaci mohly

armádní týly i předsunuté části týlu frontu zůstat za zamořeným pásmem. V tom případě předsunuté síly frontu bude nutno zabezpečit materiálně i zdravotnický péčí frontu s využitím vzdušné dopravy.

Další operační situace, kterou nutno řešit přechodem vojsk do dočasné obrany, může vzniknout v důsledku rozsáhlých prostorů zamořených vysokou úrovní radiace pozemními údery nepřitele nebo radioaktivním spadem ze strategických úderů. Vojska musí dočasným přechodem do obrany vyčkat snížení úrovně radiace. Týlová činnost musí směřovat především k zabezpečení ochrany týlu a jeho bojové schopnosti. Ve prospěch vojsk bude třeba týlovou péči omezit jen na nezbytné úkoly, související s uchováním jejich bojové schopnosti. Bude to stravování (s přednostním využitím individuální přípravy stravy v úkrytech) a zabezpečení výstrojním materiálem pro hygienickou očistu s dodržováním všech zásad činnosti v zamořených prostorech. Ve zdravotnickém zabezpečení půjde především o řešení život zachraňující pomoci.

Pro organizaci a činnost týlu bude mít velký význam operační složení armády. Podle zámyslu frontové operace a zejména v závislosti na počtu jaderných úderů, které má armáda k dispozici, nebo které v její prospěch může uskutečnit front, může zůstat složení armády v obraně jako za útoku nebo může dojít ke změnám. Armádě mohou být odebrány některé svazky, mající podmínky pro pokračování útoku, nebo do její podřízenosti mohou přejít divize od sousedních armád, jejichž útok byl rovněž zastaven. Do operační sestavy armády mohou konečně přejít svazky ze zálohy frontu. Nemůžeme nakonec vyloučit ani kombinace uvedených variant. Výjimečně může být armádě, přecházející do obrany, dočasně odebrána armádní raketa brigáda. Rovněž může dojít ke změnám v přidělení posilových prostředků.

Při přechodu armády do obrany může dojít ke změnám v podřízenosti svazků, ale i útvarů v bojových sestavách jednotlivých svazků. V takové situaci bude nutné, souběžně se zabezpečováním přechodu do obrany, uvést do pořádku organizační podřízenost útvarů a svazků (převzít nebo předat je do materiální péče), zjistit jejich materiální situaci a organizovat jejich další zásobování.

Armáda, v době přechodu do obrany, může mít druhý sled a zálohy (což bude velmi zřídka), kterých využije k přípravě

protiúderu. V jiné, častější variantě, budeme protiúderné uskupení teprve vytvářet manévrem sil a prostředků z pasivních úseků fronty. Souběžně s tímto manévrem, s vytvářením protiúderného uskupení, je třeba řešit i manévry zásobami, týlovými útvary a zařízeními.

Podmínky, za kterých armáda může přecházet do obrany, mohou být velmi různé a budou podstatným způsobem ovlivňovat organizaci a činnost armádního týlu, a to zejména v plnění úkolů k zabezpečení přechodu vojsk do obrany a úkolů k zabezpečení obranné operace. Splnění těchto úkolů a zejména zabezpečení protiúderu, budou zpravidla vyžadovat změny v organizaci týlu.

Zabezpečení přechodu vojsk do obrany

Při řešení týlového zabezpečení přechodu vojsk armády do obrany je třeba si uvědomit, že vlastní vojska budou v útočné sestavě roztažena do šířky i do hloubky. Rozkaz k přechodu vojsk do obrany nemůže znamenat mechanické zastavení celé útočné sestavy. Prvosledové svazky mohou přejít do obrany na místě. Nebude-li výhodný terén, mohou pokračovat v útočné činnosti, až se zmocní výhodných čar. Týl bude muset současně se zabezpečováním přechodu do obrany doplňovat zásoby těm svazkům a útvarům, které budou ještě útočit. Stejným způsobem bude nutné řešit i zdravotnické zabezpečení.

Přechod vojsk do obrany bude nutné zabezpečit zpravidla v původní sestavě týlu, organizovaného k zabezpečení přecházející útočné činnosti. Teprve potom bude možno organizovat týl do forem, odpovídajícím požadavkům a potřebám obrany, tj. doplnit zásoby prvosledovým svazkům. Nejsou-li v pohyblivé armádní základně zásoby materiálu, pak bude třeba organizovat vnitřní manévry předání zásob z pasivních směrů svazkům na směru hlavního odporu, bez vyčkávaní pomoci z vyšších zásobovacích etap. Dopravní vozidla (jejich část) bude třeba uvolnit pro přísun ženijního materiálu.

Při přechodu do obrany budou často některé prvky operačního týlu rozmístěny přímo v operační sestavě armády, někdy i v taktické hloubce (např. těsně před přechodem do obrany budou se rozvíjet nemocniční základny nebo oddělení předsunutých frontových skladů, popřípadě jiných etap). Zde bude nutné řešit přímou ochranu těchto týlových objektů a současně je přeskupit do větší hloubky.

Raněné odsunujeme přednostně z ohrožených úseků fronty, stejně tak i poškozenou techniku.

Organizace týlu v obranné operaci

Soudobé operace se vyznačují nepřetržitostí bojové činnosti. A tato nepřetržitost bude charakteristická i při přechodu vojsk do obrany a pro obrannou operaci. Nelze tedy počítat s větší operační přestávkou do zahájení útoku nebo protiúderu protivníka. To vyvolává náročné požadavky na organizaci a činnost týlu.

Týl je nutné organizovat s perspektivou současného zabezpečení armádního protiúderu a přechodu do útočné činnosti a zamezit tak složité reorganizaci.

Týlové prostory při krátkodobé obraně nemusíme určovat. Nelze však vyloučit a v některých situacích může být i výhodné (např. rychlé zavedení pořádku v týlovém prostoru, organizace těžby z místních zdrojů apod.) ohraničit týlové prostory; v tom případě zadní hranice týlového prostoru armády může být stanovena v hloubce kolem 200 km.

Současně s přechodem vojsk do obrany je nutné řešit otázky silničního zabezpečení s těžištěm pro současné potřeby protiúderu. Postupně obnovujeme silnice do divizních skladů a pokud to situace dovolí, až k přednímu okraji. Obnovujeme nejméně jednu základnu a jednu kontrolovanou silnici a jednu až dvě záložní osy s přihlédnutím k potřebám zabezpečení přechodu do útoku.

Hloubka členění týlu bude vyplývat z celkové hloubky obrany, tj. ze vzdálenosti umístění druhých sledů; divizní týly umísťujeme za druhosledové pluky, tj. v hloubce 35 až 50 km. Divizní sklady budou tedy umístěny mimo dosah taktických prostředků jaderného napadení. Pohyblivou armádní základnu rozvineme za druhosledovým svazkem armády, tj. v hloubce 120 až 150 i více km (mimo dosah takticko-operačních prostředků jaderného napadení).

Brání-li armáda dva směry, hlavní síly a prostředky pohyblivé armádní základny rozmístíme na směr hlavního odporu. K zabezpečení dalšího směru je účelné vysunout část vozidel (do jednoho automobilního praporu a jedné automobilní cisternové rotu) s naloženým materiálem a s nezbytnými jednotkami obsluhy.

V pohyblivé armádní základně, v divizních skladech i v rajónech obrany pluku,

počítáme s částečným složením materiálu na zem.

K zásobování jednotlivých etap plně využíváme kombinace přísunů s odběry materiálu.

V obranné operaci počítáme s nerovnoměrnou spotřebou materiálu a těmito denními normami:

- munice děl. a min. 0,25 — 0,35 p. p.
- tanková munice 0,3 — 0,4 p. p.
- PHM:
- pro kolová vozidla 0,2 — 0,25 ná.
- pro pásová vozidla do 0,35 ná.
- ostatní materiál 25 až 30 % objemu

spotřeby hlavních druhů materiálu; z toho do 40 % ženijního materiálu.

Při protiúderu může spotřeba (zejména munice a pohonných hmot) převyšit potřebu materiálu v útoku.

Ve zdravotnickém zabezpečení řešíme především odsuny raněných a nemocných. Jde o ztráty vzniklé ještě v předcházející útočné činnosti. Raněné odsunujeme do dříve rozvinuté nemocniční základny, nebo do základny nově rozvinuté péči frontu (s přihlédnutím pro potřeby zabezpečení protiúderu), popřípadě na nemocniční etapu některé ze sousedních armád.

Raněné odsunujeme a vojskové zdravotnické etapy uvolňujeme intenzivně s přednostním pořadím odsunů z předního okraje a ze směrů ohrožených útokem nepřítele. Na vojskových zdravotnických etapách nelze vyloučit ani zkrácení obvyklého rozsahu zdravotnické pomoci a její omezení jen na život zachraňující úkony.

S přechodem vojsk do obrany třeba prověřit a znovu rozdělit zálohy sběračů raněných a odsunové prostředky divizního zdravotnického praporu. Stejným způsobem řešíme vojskovou zdravotnickou službu, pokud jde o vybavení samostatnými zdravotnickými oddíly. Svazkům na pasívních směrech činnosti bude možné prostředky (samostatné zdravotnické oddíly) odebrat a přidělit je především svazkům na směr hlavního odporu, popřípadě je ponechat v záloze pro zabezpečení protiúderného uskupení. Je možné i přidělit jeden samostatný zdravotnický oddíl k zabezpečení dvou svazků.

Odsuny poškozené techniky organizujeme na stejných principech jako raněné, tj. v prvním pořadí z nejvíce ohrožených úseků fronty. Na tyto směry vyčleňujeme

většinu odsunutých prostředků armády. Shromaždiště poškozených tanků a automobilů umísťujeme ve větší hloubce, mimo pravděpodobný směr útoku protivníka. Je možno i dočasně posílit armádu letůčkou opravárenského závodu nebo jiným dílenským zařízením.

Rozsah změn v organizaci týlu bude plně záviset na dislokaci týlu v době přechodu do obrany. Byla-li těsně před vydáním rozkazu k přechodu do obrany rozvinuta nemocniční základna a pohyblivá armádní základna přesunuta do bezprostřední blízkosti vojsk, bude nutné přemístit tyto etapy do větší hloubky. Nedošlo-li k rozvinutí nových etap, bude mít reorganizace daleko menší rozsah.

Stejně tak mohlo být rozvinuto oddělení předsunuté frontové základny na směr armády přecházející do obrany. I tyto předsunuté části týlu frontu bude nutné rozmístit ve větší hloubce se současným uvážením potřeb vyplývajících z pozdějšího přechodu armády do útočné činnosti.

Týlové zabezpečení protiúderu

Řešíme souběžně s vytvářením protiúderného uskupení, a to podle variant rozhodnutí velitele armády.

V přípravě protiúderu doplňujeme vojskové zásobovací etapy materiálními prostředky. Poněvadž protiúder bude mít zpravidla formu střetného sražení po předchozím přesunu protiúderného uskupení z hloubky, bude výhodné s ohledem na vzdálenost čar předvídaného střetnutí řešit zvýšené i zásoby bez ohrožení pohyblivosti týlu.

Ve zdravotnickém zabezpečení — kromě maximálního uvolnění zdravotnických etap protiúderného uskupení od raněných zesílujeme svazky jedním až dvěma samostatnými zdravotnickými oddíly a částmi autobusového zdravotnického praporu.

Na stupni armády bude účelné vytvořit pro zabezpečení protiúderu zdravotnickou zálohu ve složení dvou až tří samostatných zdravotnických oddílů, hygienicko-epidemiologického oddílu, části autobusového zdravotnického praporu.

Kromě toho může být na stupni armády postupně vytvořena další zdravotnická záloha k pozdějšímu využití pro zabezpečení přechodu vojsk do útočné činnosti.

V technickém zabezpečení počítáme s posílením protiúderného uskupení tanky a jinou technikou odesílanou po opravách

z frontových opravárenských závodů k armádě.

Předvídá-li velitel armády použití taktické vzdušné výsadky, zabezpečujeme jejich činnost současně s ostatními přípravami k protiúderu.

V materiálních a zdravotnických přípravách počítáme s tím, že se k protiúderu připojí vojska bránící se na směr protiúderu.

K zabezpečení vlastního protiúderu patří i průzkum a příprava silnic, učlenění týlu svazků protiúderného uskupení do pochodových sestav a stanovení čar, které nesmějí týlové etapy na jednotlivých stupních překročit.

K zabezpečení protiúderu může armáda přiblížit k vojskům pohyblivou armádní základnu. V jiné variantě může za protiúderné uskupení předsunout část naložených zásob a pohyblivou základnu přesunout až s přechodem vojsk do protiúderu.

Front zpravidla rozvine na směr bojové činnosti armády nemocniční základnu, event. i oddělení předsunuté frontové základny, nestalo-li se tak již dříve, nebo nelze-li zabezpečení armády řešit z etap dříve rozvinutých ve prospěch sousedních útočících armád. V tom případě k rozvinutí frontových etap může dojít až po přechodu armády do protiúderu.

Při plánování a přípravách k zabezpečení protiúderu je nutné sladit veškerá opatření armádního týlu s přípravami týlu frontu.

Velení týlu

Velitel armády přijímá rozhodnutí k přechodu vojsk do obrany ještě v době útočné činnosti vojsk. V této době zástupce velitele armády pro týl pozorně sleduje rozhodování velitele armády a činnost operačního štábu, a to ze dvou důvodů. Jednak proto, aby dal včas veliteli armády potřebné informace a podklady pro jeho rozhodnutí a umožnil souběžnost plánování a příprav k zabezpečení přechodu vojsk do obrany, jednak proto, aby mohl správně předvídat a včas vytvořit předpoklady pro organizaci a činnost týlu v obraně. Zde mám na mysli včasné zastavení přesunu týlu a rozvinutí etap, která by v zápětí na to musela být zrušena nebo i evakuována. To ho uchrání od pozdější složité reorganizace týlu nebo dokonce od rizika jeho ohrožení nepřitelem. Při nevyjasněných situacích může náčelník týlu určovat čáry včasného za-

stavení týlu, které nesmějí týly překročit, popřípadě vyčkávací prostory, kde je zadržet až do vyjasnění situace.

Poukazují zvláště na význam této druhé oblasti činnosti týlu proto, že zkušenosti ze cvičení ukazují, že jí týloví funkcionáři věnují malou pozornost nebo ji dokonce podceňují. Je-li nepřítel pak jen několik kilometrů od prostorů rozmístění týlu a bezprostředně je ohrožuje, jsou překvapení „náhle“ vzniklou situací. Pak samozřejmě nestačí uskutečnit manévry, zejména včasnou evakuaci raněných.

Včasná a nepřetržitá informovanost týlu o vývoji operační situace tvoří základ reálného řízení materiálního a zdravotnického zabezpečení. Nestačí však jen informovanost po linii styčných důstojníků. Je nezbytné, aby v kritických situacích, vyvolávajících změnu původního zámyslu operace, byl zástupce pro týl informován osobně velitelem armády nebo náčelníkem štábu a aby v součinnosti s nimi mohl včas učinit přípravná opatření.

Plánování týlového zabezpečení obranné operace bude tedy zahájeno ještě v době útočné operace. To bude vyžadovat v oblasti velení týlu souběžně řídit zdravotnické a materiální zabezpečení útočné bojové činnosti, řešit a zpracovávat dokumentaci a vydávat předběžná nařízení pro zabezpečení přechodu k obranné operaci. Přitom obě složky se musí vzájemně prolínat a nelze je od sebe nikterak oddělovat.

V praxi často se vyskytuje názor o nutnosti rozdělení štábu týlu a oddělení týlových služeb do dvou složek — první, která by řešila otázky zabezpečení útočné činnosti, druhou, která by se zabývala otázkami týlu v obraně.

Tento názor není zcela správný — i když je nutno vydělit některé funkcionáře štábu týlu pro zpracování a přípravu týlové dokumentace pro obrannou operaci (zejména pro zpracování plánu a týlového rozkazu). Ovšem oddělovat vlastní řízení zabezpečení útoku od obrany není dobře možné právě proto, že obě složky se nepřetržitě prolínají. Velení musí být nepřetržitě, a v době útoku musí být souběžně vytvářeny podmínky pro obranu a stejně tak v době obrany nutno vytvářet podmínky pro zabezpečení útočné činnosti. Hovoříme-li o rozdělení štábu, pak jediné z důvodů zpracování dokumentace a i zde je nutné zdůrazňovat nepřetržitě sledování výsledků a dalších perspektiv útočného boje, úzkou a nepřetržitou součin-

nost se všemi složkami operačního štábu a materiálních složek druhů vojsk.

Štábní týlovou dokumentaci zpracováváme podle variant. Její rozsah bude vyplývat z času, který bude k dispozici. Největší pozornost je nutné věnovat otázkám zabezpečení armádního protiúderu.

Již v období plánování nutno sladit opatření týlu armády s plánem týlu frontu. Půjde zejména o sladění otázek silničního zabezpečení, přísunu zásob, rozvinutí nemocniční základny a oddělení předem frontové základny s těžištěm pro zabezpečení protiúderu a přechodu do útočné činnosti.

Pro každý týlový útvar počítáme s vyhrazením jednoho až dvou prostorů záložních.

Velení týlu s přechodem vojsk do obrany bude nutno zaměřit k rychlé obnově bojeschopnosti týlu. Zde mám na mysli především úplnou hygienickou očistu a deaktivaci týlové techniky a materiálních prostředků, prověření nezavádnosti válečné kořisti a opatření k jejímu rychlému využití. Dále to budou otázky řízení týlového průzkumu s cílem rychle zvládnout radiační a hygienicko-epidemiologickou situaci a situaci vodních zdrojů s těžištěm na zájmové prostory, do kterých budou přeskupována vojska nebo týly.

Pozornost vyžaduje též bojové zabezpečení týlu a ochrana proti zbraním hromadného ničení. Zde půjde nejen o rozptylování týlových útvarů, zařízení a dopravy, ale i o ukrytí techniky a materiálu, budování okopů, především pro ukrytí živé síly. Materiál, skládaný na zem v rájonech obrany pluků i na vyšších etapách ukládáme rovněž v okopech. K ochraně využíváme přednostně ochranných vlastností terénu, ochranných zařízení opuštěných nepřitelem, popřípadě vlastními vojsky. Rozsah zemních prací bude záležet na době trvání obrany.

Ve velení a řízení týlu nutno vyzvednout význam pružného a iniciativního řešení otázek týlu se správným předvídáním vývoje situace.

Velitel armády musí často řešit obranu některých prostorů nebo provádět protiútek (protiúder) kombinovaným uskupením jednotek z různých útvarů, vzniklých po jaderných úderech, nebo kterým se rychle podařilo obnovit bojeschopnost. To bude vyžadovat pružné opatření v týlu za plného využití pohyblivých záloh materiálu a záloh týlových útvarů a zařízení.

Spojovací soustavu v obraně bude nutno opřít o systém spojovacích uzlů a po-

mocných spojovacích uzlů s využitím všech pojítek, která jsou k dispozici.

S přechodem do obrany omezuje radiový provoz a postupně přecházíme na telefonní spojení a na plné využití směrových pojítek (zejména mezi velitelským a týlovým velitelským stanovištěm). Rádiový provoz používáme jen v krajních případech při současném narušení linkové sítě a směrového spojení. Plně počítáme s využitím stálé sítě ministerstva dopravy (na vlastním území a konečně i na území protivníka, pokud nebyla zničena). Dovolí-li to situace, bude výhodné budovat krátké kabelové vedení.

V systému velení využíváme předem připravené tabulky smluvených signálů, pomocí nichž rychle vydáváme nařízení a předkládáme hlášení.

Týlové velitelské stanoviště armády umísťujeme ve vzdálenosti 20 až 30 km od velitelského stanoviště armády.

Ve spojitosti s otázkami velení týlu často se diskutuje o místu náčelníka týlu v takových situacích, jako je příprava a přechod vojsk do dočasné obrany. Tuto otázku nelze řešit šablonovitě, ale vždy přihlížíme ke konkrétním podmínkám.

Bude velmi pravděpodobné, že v době vzniku kritické situace vyvolávající změnu zámyslu operace a v době rozhodnutí velitele armády k přechodu do dočasné obrany, bude náčelník týlu u velitele armády nebo u náčelníka štábu, tedy na velitelském stanovišti, kde bude mít jistě nejlepší zdroj informací. Ovšem je nutné, aby náčelník týlu měl dobré spojení se svým štábem a mohl tak nepřetržitě předáváním zpráv a pokynů plně zainteresovat celý svůj štáb a náčelníky týlových služeb do příprav a řešení nové situace a zabezpečit tak souběžné plánování a přípravu řízení.

Teoretickému rozpracování otázek týlového zabezpečení obranné operace v podmínkách použití jaderných zbraní a ostatních prostředků hromadného ničení bylo věnováno až dosud málo pozornosti.

Cílem mého příspěvku bylo předložit některé názory a úvahy k dané problematice. Bude ku prospěchu věci, vytvoří-li můj článek základnu k širší výměně názorů.